

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

อ้าว! ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ วันนี้วันพระ วันพระ วันโกน เราแสวงหาสังขารทำไมถึงต้องแสวงหา? แสวงหาเพื่อความสุขใจ แสวงหาเพื่อความดีงามใจ ความดี ความดีงาม บุญกุศลให้ผลเป็นสุข ให้ผลเป็นสุขนะ ให้ผลเป็นสุข เห็นไหม บาปอกุศล ความทุจริตให้ผลเป็นทุกข์ วันนี้วันศาสนา เขาว่า ศาสนาค้ำจุนโลกๆ

ศาสนามาค้ำจุนโลกนะ แต่เวลาพระบวชมาแล้วจะให้โลกค้ำจุนใจ โลกค้ำจุนศาสนา ถ้าโลกค้ำจุนศาสนา มันต้องเป็นเรื่องโลกก่อน เรื่องโลกก่อนเพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดจากพระนางสิริมหามายา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดจากพ่อจากแม่ จากพ่อจากแม่ นี่คือโลก โลกคือหมู่มสัตว์ โลกทัศน์ โลกภายใน ถ้าไม่มีโลกภายใน มันไม่มีสัตว์เกิด สัตว์เกิดนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างบุญญานิจการมาเป็นพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์เวลาจะเกิดเวลาเกิดมา เกิดมาแล้วเดิน ๗ ก้าว แปลงวาจาว่า “เราจะเกิดชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย”

ขนาดเกิดชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายแล้ว พระเจ้าสุทโธทนะยังหานางพิมพาไว้ให้ นางพิมพายังเกิดตามณรรพหุล นั่นนะ โลกทั้งนั้นนะ โลกค้ำจุนศาสนา ถ้าโลกค้ำจุนศาสนา โลกค้ำจุนโลกเจองานใจ ค้ำจุนศาสนา ถ้าโลกค้ำจุนศาสนานะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าค้นคว้าอยู่ ๖ ปี เรื่องโลกๆ ทั้งนั้นแหละ เรื่องโลกๆ คือฉนลานโลกีย์ คือเรื่องอกุศล เรื่องโลก เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา เวลาตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเนะ สังขารในหัวใจเห็นไหม สังขารในหัวใจมันครอบโลกธาตุ

เวลาหลวงตาท่านบอกว่า เวลาภาวนาไปแล้ว เวลาจิตมันทำลายอวิชชาในหัวใจของตัวเองแล้ว มันไปได้ ๓ โลกธาตุ ท่านบอกว่ามันไปไม่ได้ไม่มีขอบเขต ๓ โลกธาตุ จักรวาลหนึ่ง จักรวาล ๓ โลกธาตุ กามภพ รูปภพ อรูปภพ มันบรรจุไว้ในจิตใจที่ชำระล้างแล้ว มันบรรจุไว้ มันเว้งเว้ง มันกว้างขวางขนาดนั้น เห็นไหม มันค้ำจุนโลกๆ ก็คือโลกใบเดียว โลกใบเดียว จักรวาล โลกแค

เล็กน้อยนัก แต่ธรรมะ สัจธรรมมันสูงส่งมาก มันมีคุณค่ามาก ถ้ามีคุณค่ามาก เวลาผู้ที่ประพฤติปฏิบัติไปแล้ว สัจธรรมๆ อันนั้นมันแสดงออกกลางหัวใจนั้น ถ้าแสดงออกกลางหัวใจนั้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาพูดถึง จิตดวงหนึ่ง การเวียนว่ายตายเกิดนั้น ไม่มีต้น ไม่มีปลาย จิตดวงหนึ่งถ้าเอาแต่ละภพแต่ละชาติมากองไว้ กองมากกว่าโลกนี้ กองมากกว่าโลกนี้ การเวียนว่ายตายเกิดไม่มีสิ้นสุด วิทยาศาสตร์ก็พิสูจน์ได้แก่นั่นแหละ แต่เวลาพิสูจน์กัน จิตดวงหนึ่งเวลาเวียนว่ายตายเกิด ภพชาติหนึ่งคือชาติหนึ่ง คือศพหนึ่ง ว่าอย่างนั้นเถอะ เวลาเกิดเป็น สัตว์ก็ซากสัตว์ซากหนึ่ง ถ้ามันไม่เนาเปื่อย นี่ซบสมไว้ๆ ไร

คนเราเกิดมาแต่ความทุกข์ความยาก พิโรธำพันรำให้ น้ำตาของคนถ้าเก็บไว้แต่ละภพ แต่ละชาติ เก็บไว้โดยที่ไม่ระเหยไปนะ ทะเลสู้อยู่ไม่ได้ เห็นไหม การเวียนว่ายตายเกิดไป การเวียนว่ายตายเกิดนี้ผลของวิญญะๆ ไร ถ้าผลของวิญญะ

โลกคำจูนศาสนา คำจูนศาสนาอย่างไร คำจูนศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพระโพธิสัตว์สร้างคุณงามความดี คุณงามความดีมันไปแต่งพันธุกรรมของใจ ใจของคนคิด แต่เรื่องดีๆ ทำแต่เรื่องดีๆ คำว่า “เรื่องดีๆ” เสียสละได้ทุกๆ อย่าง เป็นสัตว์ เป็นหัวหน้าสัตว์ เสียสละชีวิตเพื่อหมู่คณะ เสียสละชีวิตเพื่อฝูงสัตว์นั้น เสียสละชีวิตๆ เสียสละชีวิตแล้วมันได้ อะไรล่ะ

เป็นสัตว์ก็อยู่ในป่า นายพรานเขาออกไปล่า เวลาตายก็ตายเปล่า มันไม่มีใครได้อะไรเลย ตายไปแล้วซากนั้นเขายังจะเอาไปกิน แล้วหัวใจมันได้อะไรล่ะ หัวใจที่มันเสียสละ เสียสละโดย ไม่มีใครรู้ไม่มีใครเห็นใจ เสียสละขึ้นมา เสียสละเพื่อความ เป็นจริงในหัวใจ นี่พันธุกรรมที่มัน ตัดแต่งมันตัดแต่งด้วยสติปัญญาในหัวใจ มันตัดแต่ง มันทำคุณงามความดีขึ้นมาในใจนี้ ถ้าใจนี้ สร้างแต่คุณงามความดีมา นี่โลกคำจูนศาสนา พระโพธิสัตว์ได้สร้างสมบุญญาธิการมา

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสธรรม ธรรมคำจูนโลก ธรรมคำจูนโลกนะ เวลาแสดงธรรมได้ปัญจวัคคีย์ ได้ยัสสะ ได้เพื่อนของยัสสะ “ภิกษุทั้งหลายเธอจงเผยแผ่ธรรม อย่าไปช้อนทางกัน โลกนี้เขาเร่าร้อนนัก โลกนี้เร่าร้อนนัก อย่าไปช้อนทางกัน” เพราะมันจะเสีย โอกาสไป ๖๐ องค์ ทั้งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ไป ๖๐ สาย ใ้กว้างขวางไป โลกนี้เร่าร้อนนัก โลกนี้เร่าร้อนนัก มันอัดอั้นตันใจ มันหาทางไปไม่ได้ ทำสิ่งใดมันก็มีแต่สะสมขึ้นมา

มันมีแต่ความทุกข์ทั้งนั้นแหละ ความทุกข์ทั้งนั้น แล้วมันจะไปทางไหน เห็นไหม โลกนี้เราร้อนนัก

แต่โลกนี้เราร้อนนักเพราะอะไร เพราะว่ากิเลสตัดหาความทะยานอยากมันครอบงำในหัวใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกให้ไปอย่าช้อนทางกัน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าเราจะไปราชนคร จะไปเอาชฎิล ๓ ฟัน้อง เห็นไหม ถ้าวูชาไฟ โทสัคคินา โมหัคคินา โทสัคคิ โมหัคคิ มันเป็นไฟ มันเผาเผาๆ ความคิดความเห็นของเราโดยกิเลสตัดหาความทะยานอยากมันพาให้เผาเผาเราๆ ถ้าเผาเผาเรา แล้วทำอย่างไรจะให้เท่าทันมันล่ะ ไฟ ๓ กองทำอย่างไรจะให้มันมอดไหม้ในหัวใจเรา จะทำอย่างไร

เราจงทำความสงบของใจเข้ามา แล้วใช้ปัญญาแยกแยะ ถ้าปัญญาแยกแยะ นี้พูดถึงเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนชฎิล ๓ ฟัน้องให้เป็นพระอรหันต์

แต่ของเรา เราเป็นชาวพุทธ เราเป็นบริษัท ๔ เราทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดี เพราะธรรมโอสธ ธรรมโอสธ เราเลือกคัดแยกเอา ให้ธรรมโอสธขโลมในหัวใจของเรา เรามาศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษา มา ศึกษาแล้วให้มีที่พึ่งที่อาศัย ถ้าที่พึ่งที่อาศัยนะ สิ่งใดที่กระทบหัวใจขึ้นมาแล้วมันจะไม่ต้องทุกข์ยากจนเกินไปนัก เวลาทำบุญกุศลก็ทำบุญกุศลเพื่อความสงบระงับในใจของตัวเอง

พอใจสงบระงับเข้ามา หน้าที่การงานมันก็เป็นหน้าที่การงานนั่นแหละ ปัญหาที่มันใหญ่โตขนาดไหนก็แล้วแต่ ถ้ามีสติปัญญาแล้วปัญหานั้นเป็นปัญหาเล็กน้อยมาก แต่ถ้าจิตใจนี้มันทุกข์มันยาก ปัญหาเล็กน้อยก็เป็นปัญหาที่ใหญ่โตมาก แล้วหน้าที่การงานของเรา เราหาเพื่อดำรงชีวิตนะ ถ้าเรามีสติปัญญาขึ้นมา ถ้าเรามีชีวิตขึ้นมา เรามีอาหารมือหนึ่งเพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตนี้ มันเห็นคุณค่า มันเห็นคุณค่าแค่อาหารมือหนึ่ง มันไม่เห็นคุณค่าตั้งแต่กิเลสตัดหาความทะยานอยากมันจะไปกว้านโลกมาเป็นของเรา มันจะไปกว้านโลกมาเป็นของเรา แล้วมีการเบียดเบียนกัน มีการกระทบกระทั่งกัน สิ่งนั้นมันก็ทับถมหัวใจ

ถ้ามีสติปัญญา ผู้ใดโกรธเราแล้วเราโกรธตอบ เราโง่กว่าเขา แล้วคู่สังคมโลกสิ เวลาเขาติฉินนินทา เขาบีบบังคับ เขาบีบบังคับเราทั้งนั้นแหละ ถ้าเราไปโต้ตอบมันก็ได้ตอบทางโลก ถ้าเรามีสติปัญญา

เขาบอกว่า “เป็นลัทธิขอมจ้านน”

ไม่ใช่ลัทธิขอมจ้านน ลัทธิขุมเกม เราเป็นคนควบคุมเกม เราเป็นคนมีสติปัญญาที่เขาแสดงออกโดยอย่างนั้น เรามีสติปัญญา เราสู้เขาโกรธเพื่ออะไร เขาต้องการอะไร เขาจะทำอะไร สิ่งใดกับเรา เราก็พูดของเรา เราก็บริหารจัดการของเราเพื่อการเจรจา นี่เรามีสติปัญญาของเรา เราไม่โกรธตอบไง ถ้าโกรธตอบเราก็โง่งนะสิ เพราะโกรธตอบ เพราะความโกรธ ไฟโทสะคึกินา โลกก็คึกินามันแผดเผา มันแผดเผา มันก็มีคอบอด พอมันมีคอบอดมันก็มีแต่การเบียดเบียนกัน มีการกระทบกระทั่งกัน

แต่ถ้าเรามีสติปัญญา เขาโกรธแล้ว เราเห็นความโกรธ ความโกรธนี้ไม่ดีเลย ความโกรธนี้ทำคนขาดสติ ความโกรธนี้คนขาดปัญญา เราเห็นแล้ว เขาโกรธต่อหน้าเราแล้วเราจะโกรธต่อหน้าเขาไหม นี่เวลามีสติมันคิดได้อย่างนี้ แต่เวลาจริงๆ ใช้ชีวิตประจำวันไม่ได้หรอก ใช้ชีวิตประจำวันไม่ต้องโกรธเขาหรอก มันจะไปเอาเขาก่อนนู่นนะ เพราะอะไร เพราะขาดการฝึกฝน เพราะขาดการกระทำไง เพราะขาดการฝึกหัดสติ

เราทำบุญกุศล บุญกุศลนี้เป็นบุญนะ บุญกุศลเพราะอะไร เพราะเราเสียสละ เราเสียสละไป สิ่งนั้นมันเป็นประโยชน์ไหม? เป็นประโยชน์ คนที่ใช้ประโยชน์นั้นมันจะได้ความสะดวกสบายไหม? ได้ความสะดวกสบาย ความสะดวกสบายเกิดจากใคร? เกิดจากน้ำพักน้ำแรงของเราใช่ไหม ของที่เกิดจากเราเป็นบุญไหม? เป็นทั้งนั้นแหละ มันสะสมมาเป็นทิพย์ๆ เป็นทิพย์ตรงไหน เป็นทิพย์ ทำบุญมาก็สิบปีก็แล้วแต่ เรานึกถึงสิ มันยังสดๆ ร้อนๆ ไม่น่าไม่เสียเป็นทิพย์ เป็นทิพย์เพราะอยู่ในหัวใจของเรา นี่พันธกรรมของมันตัดแต่งอย่างนี้ๆ ให้มันดีขึ้นมา นี่พูดถึงว่าบุญกุศลไง

แต่ถ้าเวลาเราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกพระอานนท์ “อานนท์ เธอบอกเขานะ ให้ปฏิบัติบูชาเราเถิด อย่างบูชาเราด้วยอามิสบูชาเลย” สิ่งที่เราบูชา นี่อามิสบูชา เรามีน้ำพักน้ำแรง เราแสวงหาสิ่งนี้มา แสวงหาสิ่งนี้มา เรามีเจตนาเสียสละ เสียสละเป็นอามิส แต่ถ้าเราปฏิบัติบูชา ปฏิบัติบูชาที่ฝึกหัดสติไง ถ้าเราไม่มีสติ เราจะนั่งสมาธิได้ไหม ถ้าเราไม่มีสติ ความคิดความเห็นของเรามันจะผิดพลาดบ้างไหม นี่เรามีสตินะ

คนมาดูแล...มันดูแลอะไร มันวุ่นวาย มันวุ่นวายๆ เขาอยากสงบระงับของเขา ครูบาอาจารย์ท่าน
หลีกเร้นเพื่อความสงบระงับ ถ้าความสงบระงับ ต้องให้ใครมาดูแล

สติปัญญา มันดูแล มีสติมีปัญญาต่างหากนั้นจะดูแล ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา สติปัญญา มัน
รู้เท่าทัน ก็เราละเราวางมา เราสละสิ่งนั้นมา แล้วเราจะไปขัดข้องใจเรื่องอะไร เราสละสิ่งนั้นมา
สิ่งที่เราบิณฑบาตเป็นวัตร เลี้ยงชีพด้วยปฐิแข็ง เราเลี้ยงชีพด้วยปฐิแข็ง เราบิณฑบาตมา
บิณฑบาตเป็นวัตร ได้มาแล้วดำรงชีวิต ข้าวเปล่าก็ฉันไป ฉันเพื่อดำรงชีวิตไว้ ดำรงชีวิตไว้
ทำไม? ดำรงชีวิตไว้เพื่อคั่นคว้านี้ไง

ถ้าคั่นคว้านี้ขึ้นมา จากโลก จากโลกๆ พอปัญญา มันเกิดขึ้น พอปัญญา มันเกิดขึ้น ลัจจะ
ความจริงเกิดขึ้นมันจะซาบซึ่งมาก พอซาบซึ่งมาก ถ้ามีคุณธรรมในใจ ธรรมะคำจุนโลก ธรรมะ
คำจุนโลก คุณสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้พระองค์เดียว เวลาสอน ๓ โลกธาตุ เทวดา
อินทร์ พรหมมาฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหมดแหละ เพราะเทวดา อินทร์
พรหมเขาได้ของทิพย์ คนได้ของทิพย์นะ ทิพย์ของเขา เขาใช้เพลิดเพลินกับชีวิตของเขา คนที่ได้
ของทิพย์ ทุกอย่างได้สมความปรารถนาตลอดเวลาเลย เขาจะคิดถึงความบกพร่องใหม่ เขาจะ
คิดถึงความทุกข์ของเขาใหม่ เขาจะคิดถึงความบีบคั้นใหม่

คนที่เป็นทิพย์เขาจะคิดได้ต่อเมื่อแสงเขาเริ่มเบาลง เขาจะคิดได้ต่อเมื่ออายุขัยเขาจะสั้นลง
เขาจะหมดอายุขัยของเขา เขาต้องพลัดพราก วันไหนเขาต้องพลัดพราก วันไหนเขาต้องตายจาก
วาระที่เขาดำรงชีวิตนั้น เขาจะคิดว่าเขาจะไปเกิดที่ไหน เหมือนเราเลย เหมือนเราจะตาย ตายแล้ว
ไปไหนวะ

แต่ถ้าทำคุณงามความดีของเราแล้ว เรามีเสบียงกรังของเราพร้อมแล้ว ทุกคนนะ แม้แต่
เป็นฆราวาส เวลาเขาทำบุญกุศล เขาปฏิบัติของเขา เขามาคุยกับเราบ่อย “หลวงพ่พร้อม พร้อมที่
จะตาย พร้อมแล้วๆ” เขาพร้อมแล้ว เห็นไหม เขาพร้อมแล้วเพราะอะไร เพราะเขาทำของเขา

นี่ก็เหมือนกัน เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมาของเราแล้ว ถ้าเราพร้อมของเรา เราทำของเรา เรา
รู้แจ้งของเรา เราไปกลัวสิ่งใด เทวดา อินทร์ พรหมเขาจะระลึกได้ต่อเมื่อเขาต้องพลัดพราก เวลา
เขาพลัดพราก เขาจะเศร้าใจเลย เพราะเขาจะเอาสมบัติสิ่งใดไป เพราะทิพย์เขาใช้หมดแล้ว ลงมา
อย่างน้อยก็มนุษย์ ถ้าไปก็ลงนรกอเวจีไปเลย เพราะทุกดวงจิตทำดีและทำชั่วมาด้วยกัน

แต่ถ้าในปัจจุบันนี้ คุณ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาสอนทั้ง ๓ โลกธาตุ นี่ศาสนาจารย์โลก ไม่ใช่โลกนี้นะ กามภพ รูปภพ อรูปภพ ๓ โลกธาตุ ไม่ใช่เฉพาะโลกนี้ แต่ของเราโลกจารย์ศาสนา โลกจารย์ศาสนา ต้องอาศัยโลก อาศัยโลก อาศัยเขา อาศัยอยู่เฉยๆ ใจ แต่เราต้องให้ผู้ที่มาจารย์ให้จิตใจเขามีคุณธรรม ธรรมโอสธเอาไว้หล่อเลี้ยงหัวใจเราบ้าง หล่อเลี้ยงหัวใจที่มันคับมันแค้น คุณ คนทุกข์คนจน คนเข็ญใจ เขาทุกข์เพราะอะไร เพราะเขาขาดแคลน จิตใจของเรามันขาดแคลนไหมล่ะ

ถ้าจิตใจของเราขาดแคลน จิตใจเราก็คนทุกข์คนจนเหมือนกัน จิตใจของเราก็บกพร่องเหมือนกัน ถ้าจิตใจของเราบกพร่อง ทำไมเราไม่หาคำจูนหัวใจของเราล่ะ เราไปเห็นแต่ทรัพย์สมบัติสิ่งนั้นว่าเขาสมบูรณ์ เขาสมบูรณ์ตรงไหน เขาสมบูรณ์ตรงไหน มันสมบูรณ์กันที่หัวใจนี้ต่างหากล่ะ

ถ้ามันจะสมบูรณ์ที่หัวใจ นี่ศาสนาจารย์โลกๆ ใจ เพราะศาสนาถ้ามีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมาไอนั้นมันสมบัติสาธารณะ ไอนั้นมันสมบัตินอกกาย สมบัตินอกกาย แก้วแหวนเงินทองถอดลิ้มยังเอาไปไม่ได้เลย ไปถอดลิ้มไว้ในห้องน้ำ เขาต้องประกาศหาเจ้าของ ใ้อยู่กับตัวยังทำหายแล้วถ้ามันเป็นทรัพย์อริยทรัพย์ภายใน มันอยู่กับใจ มันจะไปไหน ใครจะมาลัก ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ มันเป็นของของเรา อยู่กับเราตลอดไป นี่ปัจจัดตั้ง สันติภูฎิโก

ศาสนาจารย์โลก ถ้าศาสนาจารย์โลก เราเกิดมากับโลก เราเกิดมากับโลกมันเป็นโลกอยู่แล้วแหละ แล้วเราจนขวยของเรา เราจนขวย หน้าที่การงานก็เป็นอันหนึ่งนะ ถ้ามีธรรมะไว้หล่อเลี้ยงหัวใจ ชีวิตเรามันไม่เดือดร้อนจนเกินไปนัก

หลวงตาท่านบอก คนเกิดมามีสองตา ตาหนึ่งคือตาโลก ตาหนึ่งคือตาธรรม ตาโลกคือเรามีการศึกษา มีหน้าที่การงาน เราทำสิ่งใดเพื่อดำรงชีวิต เพื่อดำรงชีวิตจริงๆ ไม่มีอะไรเลย เพื่อดำรงชีวิต ถึงเวลาชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด คุณธรรมต่างหากเป็นสมบัติแท้ คุณธรรมต่างหากทำให้จิตใจไม่ว้าเหว่ คุณธรรมต่างหากพร้อมที่จะไปทุกภพทุกชาติ พร้อมที่จะเวียนว่ายตายเกิด แล้วถ้าทำถึงที่สุดแห่งทุกข์ในปัจจุบันนี้ ปัจจัดตั้ง สันติภูฎิโก รู้แจ้งกลางดวงใจนี้ เอวัง